HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

19 martie 2009 *

În cauza C-270/07,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 6 iunie 2007,

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnul F. Erlbacher și de doamna A. Szmytkowska, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Republicii Federale Germania, reprezentată de domnul M. Lumma și de doamna C. Schulze-Bahr, în calitate de agenți, asistați de U. Karpenstein, Rechtsanwalt,

pârâtă,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul P. Jann, președinte de cameră, domnii M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits și J.-J. Kasel (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Poiares Maduro,
grefier: doamna K. Sztranc-Sławiczek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 4 septembrie 2008,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Comisia Comunităților Europene solicită Curții să constate că, prin neadaptarea la dispozițiile comunitare a articolului 4 din Legea de aplicare a reglementării privind inspecția sanitară a cărnii și a reglementării privind carnea de pasăre în landul Schleswig-Holstein (Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht für das Land Schleswig-Holstein) din 12 ianuarie 1998 (GVOBl. Schl.-H. 1998, p. 2, denumită în continuare „Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein"), Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit sau continuă să nu își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 și al articolului 5 alineatele (3) și (4) din Directiva 85/73/CEE a Consiliului din 29 ianuarie 1985 privind finanțarea inspecțiilor și a controalelor sanitar-veterinare prevăzute de Directivele 89/662/CEE, 90/425/CEE, 90/675/CEE și 91/496/CEE (JO L 32, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 5, p. 12), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/79/CE a Consiliului din

18 decembrie 1997 (JO L 24, p. 31, Ediție specială, 03/vol. 23, p. 178, denumită în continuare „Directiva 85/73”), precum și, începând cu 1 ianuarie 2007, în temeiul articolului 27 alineatele (2), (4) și (10) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, p. 1, rectificare în JO L 191, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 776/2006 al Comisiei din 23 mai 2006 (JO L 136, p. 3, Ediție specială, 03/vol. 72, p. 66, denumit în continuare „Regulamentul nr. 882/2004”).

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

2 Din coroborarea articolului 3 alineatul (1) A litera (d) și a articolului 5 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), precum și de la punctul 40 litera (e) din capitolul VIII din anexa I la Directiva 64/433/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de sănătate în domeniul schimburilor intracomunitare de cărnuri proaspete (JO 1964, 121, p. 2012), astfel cum a fost modificată și codificată prin Directiva 91/497/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 (JO L 268, p. 69, denumită în continuare „Directiva 64/443”), rezultă că inspecțiile *post mortem* ale cărnurilor proaspete presupun, dacă este necesar, analize de laborator care cuprind, dacă este cazul, o analiză bacteriologică și detectarea reziduurilor de substanțe cu acțiune farmacologică.

3 Directiva 64/433 a fost abrogată începând cu 1 ianuarie 2006 prin Directiva 2004/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de abrogare a unor directive privind igiena alimentară și normele sanitar-veterinare referitoare la producția și comercializarea anumitor produse de origine animală destinate consumului uman și de modificare a Directivelor 89/662/CEE și 92/118/CEE ale Consiliului, precum și a Deciziei 95/408/CE a Consiliului (JO L 157, p. 33, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 92).

4 În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2004/41, trimiterile – printre altele – la Directiva 64/433 se interpretează ca fiind trimiteri, în funcție de context, la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, p. 55, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 71), precum și la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO L 139, p. 206, rectificare în JO L 226, p. 83, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132).

5 Din coroborarea articolului 5 alineatul (1) literele (d) și (f) din Regulamentul nr. 854/2004 și a capitolului II D și F din anexa I la acesta rezultă că inspecțiile *post mortem* ale cărnurilor proaspete trebuie să cuprindă, în cazul în care se consideră necesar, testări în laborator pentru a pune un diagnostic definitiv sau pentru a detecta, printre altele, prezența unei boli animale sau a unor factori care pot duce la situația în care carnea să fie declarată improprie pentru consumul uman sau în care să fie impuse restricții privind utilizarea acesteia. Medicul veterinar oficial trebuie să se asigure că toate celelalte teste de laborator necesare sunt efectuate.

6 În ceea ce privește finanțarea inspecțiilor și a controalelor în cauză, articolul 1 din Directiva 85/73 prevede că statele membre iau măsuri pentru perceperea unei taxe comunitare pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de aceste inspecții și controale.

7 Conform articolului 5 alineatul (1) din Directiva 85/73, taxa comunitară se stabilește astfel încât să acopere costurile suportate de autoritatea competentă cu titlu de cheltuieli salariale și sociale ocazionate de serviciul de inspecție, precum și cheltuielile administrative legate de efectuarea controalelor și a inspecțiilor ce pot include cheltuielile necesare pentru formarea permanentă a inspectorilor. Pe de altă parte, în temeiul alineatului (3) al acestui articol, statele membre sunt autorizate să perceapă o sumă mai mare decât nivelurile taxelor comunitare, cu condiția ca taxa globală percepută de fiecare stat membru să nu fie mai mare decât costul real al cheltuielilor de inspecție. În ceea ce privește alineatul (4) al aceluiași articol 5, acesta prevede că taxele comunitare înlocuiesc orice alte taxe sanitare percepute de autoritățile naționale, regionale sau locale din statele membre pentru inspecțiile și controalele prevăzute la articolul 1 din aceeași directivă.

8 Punctul 1 din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73 stabilește sumele forfetare pentru cheltuielile de inspecție aferente operațiunilor de sacrificare. Modalitățile de finanțare a controalelor și a inspecțiilor privind operațiunile de tranșare sunt prevăzute la punctul 2 din același capitol. Potrivit punctului 4 literele (a) și (b) din capitolul I menționat:

„Pentru a acoperi costuri mai ridicate, statele membre pot:

(a) să majoreze sumele forfetare stabilite la punctele 1 și 2 litera (a) pentru o unitate dată.

[…]

(b) sau percepe o taxă care să acopere cheltuielile efective."

9 Articolul 27 din Regulamentul nr. 882/2004 prevede:

„(1) Statele membre pot percepe onorarii sau taxe care să acopere costurile pe care le presupun controalele oficiale.

(2) Cu toate acestea, în ceea ce privește activitățile menționate la anexa IV, secțiunea A, și anexa V, secțiunea A, statele membre asigură perceperea unui onorariu.

[…]

(4) Onorariile percepute în scopul controalelor oficiale în conformitate cu alineatul (1) sau (2):

(a) nu depășesc costurile suportate de autoritățile competente responsabile cu privire la elementele enumerate la anexa VI și

(b) pot fi stabilite ca sume fixe pe baza costurilor suportate de autoritățile competente pe o perioadă dată sau, după caz, la sumele stabilite în anexa IV, secțiunea B, sau în anexa V, secțiunea B.

[…]

(10) Fără a se aduce atingere costurilor care rezultă din cheltuielile prevăzute la articolul 28, statele membre nu colectează niciun alt onorariu în afara celor menționate de prezentul articol pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

[…]”

Reglementarea națională

10 Articolul 4 din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein are următorul cuprins:

„1) Nivelul taxelor pentru inspecția *ante* și *post mortem*, inclusiv testele de detectare a reziduurilor, a trichinelor și controalele sanitare, se stabilește pe animal, în funcție de specie; în instalațiile de tranșare, în care carnea este tranșată sau dezosată, acestea se stabilesc pe tona de carne cu os.

2) În calculul nivelului taxelor trebuie cuprinse:

1. salariile și contribuțiile sociale ale serviciilor de inspecție,

2. costurile administrative pe care le presupune realizarea controalelor și a inspecțiilor, la care se pot adăuga cheltuielile cu formarea continuă a personalului de inspecție.

3) Taxele administrative se majorează într-o proporție de

1. până la 100 % în cazul în care actul administrativ este îndeplinit la cerere între orele 18 și 7 dimineața, în marile întreprinderi între orele 18 și 6 dimineața, sâmbăta după ora 15 și duminica sau în zilele de sărbătoare legală.

2. până la 50 % în cazul în care actul administrativ este îndeplinit la cerere în afara orelor de inspecție sau a zilelor de sacrificare stabilite.

4) […]

În afara taxelor, trebuie percepute […] următoarele cheltuieli:

[…]

2. cheltuielile de transport pentru analizele bacteriologice (probe bacteriologice, probe ESB și alte probe suspecte, cu excepția celor ale testelor de detectare a reziduurilor […]) și

3. cheltuielile de analize privind probele menționate la alineatul 2 […]”

Procedura precontencioasă

11 În urma unei plângeri, Comisia a adresat, la 21 martie 2005, Republicii Federale Germania o scrisoare de punere în întârziere prin care înștiința acest stat membru cu privire la faptul că, în opinia sa, articolul 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul

Schleswig-Holstein nu este conform dispozițiilor pertinente ale Directivei 85/73, astfel cum a fost interpretată de Curte în Hotărârea din 30 mai 2002, Stratmann și Fleischversorgung Neuss (C-284/00 și C-288/00, Rec., p. I-4611).

12 La 20 mai 2005, autoritățile germane au răspuns la scrisoarea de punere în întârziere menționată că îndoielile Comisiei în legătură cu transpunerea corectă a Directivei 85/73 în dreptul național sunt neîntemeiate și că Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, nu este pertinentă în speță.

13 Întrucât a considerat acest răspuns nesatisfăcător, Comisia a emis, la 4 iulie 2006, un aviz motivat prin care a reiterat criticile enunțate în scrisoarea de punere în întârziere și a invitat Republica Federală Germania să ia măsurile necesare pentru a se conforma acestui aviz în termen de două luni de la notificare.

14 Întrucât statul membru menționat nu a răspuns avizului motivat, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

Argumentele părților

15 Comisia arată că, în aplicarea articolului 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein, autoritățile competente ale acestuia pot percepe sumele corespunzătoare cheltuielilor efectuate pentru realizarea analizelor bacteriologice pe cărnurile proaspete care depășesc suma forfetară a taxei comunitare. Or, în cadrul

Hotărârii Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, Curtea ar fi hotărât că atât din modul de redactare a Directivelor 64/443 și 85/73, cât și din finalitatea acestora rezultă că cheltuielile aferente acestor analize sunt acoperite de taxa comunitară percepută de statele membre în temeiul acestei din urmă directive.

16 Intrarea în vigoare a noii reglementări comunitare, și anume Regulamentele nr. 853/2004 și 854/2004, începând cu 1 ianuarie 2006, precum și a Regulamentului nr. 882/2004, începând cu 1 ianuarie 2007, nu ar fi schimbat cu nimic această situație. Astfel, pe de o parte, din modul de redactare a dispozițiilor pertinente din aceste regulamente ar reieși că analizele bacteriologice sunt încă incluse în inspecțiile și controalele sanitare obligatorii ale căror cheltuieli sunt acoperite de taxa comunitară. Aceste analize nu ar putea, așadar, conduce la perceperea vreunui alte prelevări decât cea aferentă acestei taxe. Pe de altă parte, articolul 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein ar fi contrar finalității dispozițiilor comunitare pertinente, acestea din urmă vizând – astfel cum Curtea ar fi constatat deja în cadrul Hotărârii Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, și care poate fi transpusă prin analogie noii reglementări comunitare – eliminarea denaturării concurenței pe care ar determina-o divergențele la nivelul finanțării inspecțiilor și controalelor. Or, acest obiectiv ar risca să nu fie atins dacă anumite măsuri de inspecție prevăzute de dreptul comunitar ar fi excluse din sistemul de finanțare comunitar astfel armonizat și ar putea face obiectul unor taxe naționale specifice.

17 Contrar celor susținute de Republica Federală Germania, o dispoziție precum articolul 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein nu s-ar putea întemeia pe punctul 4 din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73. Astfel, în Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, Curtea ar fi exclus în mod explicit posibilitatea de a invoca acest punct 4 litera (b) pentru a factura cheltuieli efectuate pentru analizele bacteriologice care depășesc sumele forfetare ale taxei. În această hotărâre, Curtea ar fi considerat, de altfel, că o taxă percepută în aplicarea dispoziției respective ar trebuie să îmbrace forma unei sume forfetare. În speță, nu ar fi însă vorba despre o majorare generală a sumei forfetare a taxei comunitare care acoperă ansamblul cheltuielilor efectiv realizate. Articolul 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein ar fi, așadar, contrar articolului 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 85/73.

18 Comisia mai arată că Hotărârea din 9 septembrie 1999, Feyrer (C-374/97, Rec., p. I-5153), invocată de Republica Federală Germania în susținerea poziției sale, nu este pertinentă în speță. De fapt, problemele abordate de Curte în această hotărâre ar fi foarte diferite de cele ridicate în prezentul litigiu.

19 Republica Federală Germania susține că Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein a fost adoptată în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 1 din Directiva 85/73 și ale punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la aceasta, potrivit cărora statele membre pot percepe o taxă care să acopere cheltuielile efectiv ocazionate de inspecțiile cărnii de abator și de controalele sanitare ale acesteia.

20 În primul rând, statul membru menționat arată că taxa prevăzută de Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein pentru inspecția animalelor destinate sacrificării și pentru controalele sanitare nu cuprinde cheltuielile de transport și de inspecție a probelor prelevate în vederea efectuării analizelor bacteriologice. Acest lucru ar fi, de altfel, conform dreptului național potrivit căruia o taxă nu poate în niciun caz să acopere astfel de cheltuieli. Ar fi, așadar, legitim să se preleveze separat sume destinate să acopere astfel de cheltuieli.

21 În continuare, Republica Federală Germania arată că landul Schleswig-Holstein nu percepe, cu titlu de taxe pentru inspecțiile și controalele cărnurilor proaspete, nici sumele forfetare prevăzute la punctele 2 și 3 din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, nici taxele prin care se urmărește majorarea sumelor forfetare în aplicarea punctului 4 litera (a) din același capitol. Prin urmare, nu s-ar putea susține, precum procedează Comisia, că sumele respective sunt percepute „în plus" față de taxa comunitară forfetară. În această privință, ar exista o diferență foarte importantă între reglementarea landului Schleswig-Holstein și cea în discuție în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior. Pe de altă parte, conform punctului 32 din Hotărârea Feyrer, citată anterior, statele membre ar putea utiliza, fără nicio condiție prealabilă, posibilitatea care le este recunoscută la punctul 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, cu condiția ca taxa specifică să nu depășească cheltuielile efectiv realizate. Prin urmare, în cazul îndeplinirii

acestei condiții, se pot percepe taxe speciale pentru diverse prestații. Însă ar trebui ca, precum în speță, să nu existe nicio dublă finanțare.

22 În sfârșit, Republica Federală Germania susține că articolul 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein nu este contrar nici textului, nici scopului punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73. Astfel, pe de o parte, din coroborarea diferitelor versiuni lingvistice ale acestei dispoziții ar rezulta că aceasta nu se opune perceperii mai multor taxe parțiale și nici perceperii de taxe cumulate care constituie o „taxă globală". Pe de altă parte, obiectivul urmărit de această directivă, și anume armonizarea bazelor de calcul al taxelor, nu ar trebui să conducă la o armonizare a ratelor aplicabile, din moment ce directiva însăși prevede derogări care permit statelor membre să țină seama de diferitele structuri ale costurilor.

23 Statul membru menționat adaugă că, de altfel, este inevitabil ca cuantumul taxei în cauză să varieze de la caz la caz, deoarece costurile luate în considerare diferă în funcție de condițiile existente în întreprinderile de sacrificare și de tipurile de inspecții care trebuie efectuate. O taxă prin care se urmărește acoperirea cheltuielilor efectiv suportate s-ar deosebi de o taxă forfetară tocmai prin faptul că, în primul caz, cheltuielile depind de întreprinderea de sacrificare în cauză, în timp ce, în al doilea caz, aceste cheltuieli sunt imputate tuturor întreprinderilor de sacrificare. O dispoziție precum articolul 4 alineatul 4) din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein nu ar intra nicidecum în conflict cu interdicția de a depăși costurilor reale ale inspecțiilor prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 85/73.

24 Regulamentele nr. 853/2004 și 854/2004, precum și nr. 882/2004, aplicabile începând cu 1 ianuarie 2006 și, respectiv, cu 1 ianuarie 2007, nu ar schimba cu nimic această situație, întrucât argumentele invocate de Republica Federală Germania la punctele 19-23 din prezenta hotărâre pot fi transpuse prin analogie acestor noi regulamente.

Aprecierea Curții

25 În prealabil, trebuie arătat că, în susținerea acțiunii sale, Comisia invocă două motive, întemeiate pe încălcarea obligațiilor care revin Republicii Federale Germania conform articolului 1 și articolului 5 alineatele (3) și (4) din Directiva 85/73, în primul rând, și Regulamentului nr. 882/2004, în al doilea rând.

Cu privire la primul motiv

26 În vederea verificării temeiniciei primului motiv, este necesar, în prealabil, să se stabilească dacă Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, invocată de Comisie, este pertinentă în speță și să se stabilească dacă se impune interpretarea punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73 în sensul preconizat de instituția menționată, potrivit căreia o taxă percepută în aplicarea acestei dispoziții trebuie să îmbrace forma unei sume forfetare.

27 În ceea ce privește, în primul rând, aplicarea prin analogie a Hotărârii Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, situației juridice în cauză în speță, trebuie arătat că, astfel cum subliniază Republica Federală Germania, fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect de Comisie, landul Schleswig-Holstein nu percepe, cu titlu de taxe pentru inspecțiile și controalele cărnurilor proaspete, nici sumele forfetare prevăzute la punctele 2 și 3 din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, nici taxele prin care se urmărește majorarea sumelor forfetare în aplicarea punctului 4 litera (a) din același capitol I.

28 Întrucât este cert că, în speță, autoritățile naționale competente nu percep decât o taxă specifică, chiar dacă aceasta este compusă din diferite sume, se impune concluzia că reglementarea landului Schleswig-Holstein se deosebește în privința unui aspect esențial de reglementarea în discuție în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior.

29 Rezultă că soluția reținută de Curte în Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, nu poate fi transpusă prin analogie unei situații precum cea în cauză în speță.

30 În ceea ce privește, în al doilea rând, interpretarea punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, se impune mai întâi constatarea că, spre deosebire de susținerea Comisiei, Curtea nu a considerat, la punctul 56 din Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, că taxa prevăzută de această dispoziție trebuie să îmbrace forma unei sume forfetare.

31 De fapt, majorările vizate de Curte la punctul 56 menționat sunt cele prevăzute la punctul 4 litera (a) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, această dispoziție fiind singura care utilizează termenii „majora" și „sume forfetare". A doua parte a punctului 56 menționat, care privește posibilitatea de care dispun statele membre de a percepe o taxă specifică într-un cuantum superior nivelului taxelor comunitare, nu face nicidecum referire la o sumă forfetară, ci se limitează la a condiționa utilizarea acestei posibilități numai de împrejurarea ca această taxă să acopere toate cheltuielile efectiv suportate.

32 Rezultă că taxa respectivă trebuie, pe de o parte, să nu depășească cuantumul cheltuielilor efectiv suportate și, pe de altă parte, să țină seama de toate aceste cheltuieli fără ca unele dintre ele să poată fi înlăturate. Prin urmare, aceasta nu poate îmbrăca forma unei taxe „forfetare" în sensul în care Comisia înțelege acest termen, întrucât, astfel cum a constatat Curtea la punctul 52 din Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, ține de esența însăși a unei taxe stabilite forfetar ca în anumite cazuri să depășească costului real al măsurilor pe care urmărește să le finanțeze și, în alte cazuri, să fie inferioară acestuia.

33 Trebuie adăugat că această interpretare a punctului 56 din Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, este pe deplin conformă economiei acesteia, din moment ce acest punct se înscrie într-un raționament mai larg menit să răspundă la întrebarea dacă cheltuielile corespunzătoare unor analize bacteriologice și detectării de trichine, efectuate conform dreptului comunitar derivat, sunt acoperite de taxa

comunitară percepută de statele membre în temeiul inspecțiilor și controalelor sanitare ale cărnurilor proaspete în aplicarea aceluiași drept comunitar sau dacă acesta autorizează statele respective să perceapă o taxă specifică care s-ar adăuga taxei comunitare în scopul acoperirii acestor cheltuieli.

34 În măsura în care, în cadrul examinării cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Stratmann și Fleischversorgung Neuss, citată anterior, Curtea nu trebuia să răspundă la întrebarea dacă o taxă percepută în aplicarea punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73 trebuie să îmbrace forma unei sume forfetare, nu se poate deduce din hotărârea respectivă vreo concluzie cu privire la răspunsul care se impune la această întrebare.

35 În continuare, trebuie arătat că o interpretare a punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73 potrivit căreia o taxă percepută în aplicarea acestei dispoziții nu poate fi constituită din mai multe elemente este infirmată de Hotărârea Feyrer, citată anterior.

36 Astfel, la punctul 26 din Hotărârea Feyrer menționată, în cuprinsul căruia se face referire la punctul 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, Curtea a amintit că, în aplicarea articolului 2 alineatul (3) din această directivă, devenit articolul 5 alineatul (3) din aceasta, „taxa globală percepută" la care face referire această dispoziție nu trebuie să fie mai mare decât costul real al cheltuielilor de inspecție. Or, o taxă „globală" rezultă în mod necesar din însumarea mai multor elemente constitutive ale acesteia.

37 Împrejurarea că taxa în cauză în speță ar fi compusă din diferite elemente de costuri nu este, așadar, în sine de natură să determine incompatibilitatea acestei taxe cu punctul 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73.

38 În această privință, trebuie adăugat că în speță nu se contestă faptul că taxa în cauză nu depășește costurile reale efectiv suportate. Referitor la acest aspect, rezultă că această taxă nu este nici în contradicție cu prevederile punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73 (a se vedea în acest sens Hotărârea Feyrer, citată anterior, punctele 27 și 29).

39 Pentru același motiv, taxa respectivă nu este nici în contradicție cu prevederile articolului 1 și ale articolului 5 alineatul (4) din Directiva 85/73.

40 În sfârșit, trebuie să se constate că, contrar celor susținute de Comisie, obiectivele de transparență și de combatere a denaturării concurenței nu se opun percepерii unei taxe precum cea vizată de primul motiv al Comisiei.

41 În ceea ce privește, în primul rând, obiectivul transparenței, trebuie arătat că, întrucât taxa menționată indică în mod clar și detaliat natura diverselor elemente din care este constituită, aceasta permite debitorului să cunoască conținutul exact al taxei globale și îi permite, pe de o parte, să efectueze modificări în organizarea activității sale în scopul optimizării funcționării acesteia, în special prin restrângerea anumitor costuri, și, pe de altă parte, să compare dacă este cazul costurile sale cu cele ale altor operatori economici.

42 În ceea ce privește, în al doilea rând, obiectivul de combatere a denaturării concurenței, trebuie amintit că această luptă se desfășoară nu numai prin introducerea unei taxe în cuantum uniform pentru întreaga Comunitate Europeană, ci și prin adoptarea de norme armonizate în materie de finanțare a inspecțiilor și a controalelor sanitare ale cărnurilor proaspete (a se vedea în acest sens Hotărârea Feyrer, citată anterior, punctul 40). Astfel au fost armonizate măsurile de inspecție și de control, precum și, astfel cum reiese din articolul 5 alineatul (1) din Directiva 85/73 și din cuprinsul punctelor 4 și 5 din capitolul I din anexa A la aceasta, diferitele elemente de costuri care pot fi luate în considerare pentru stabilirea taxei comunitare.

43 Or, în măsura în care nu s-a stabilit și nici măcar nu s-a susținut că taxa prevăzută la articolul 4 din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein acoperă alte elemente de costuri decât cele prevăzute de reglementarea comunitară sau depășește cuantumul costurilor efectiv suportate, aceasta nu este de natură să repună în discuție obiectivul de combatere a denaturării concurenței prevăzut de Directiva 85/73.

44 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se constate că argumentele invocate de Comisie în susținerea primului motiv nu pot fi reținute.

45 Rezultă că primul motiv invocat de Comisie trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv

46 Prin intermediul celui de la doilea motiv, Comisia impută Republicii Federale Germania neîndeplinirea, după 1 ianuarie 2007, a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 27 alineatele (2), (4) și (10) din Regulamentul nr. 882/2004 prin neadaptarea la aceste dispoziții a celor ale articolului 4 din Legea de aplicare din landul Schleswig-Holstein.

47 În privința acestui motiv, trebuie arătat de la bun început că dispozitivul avizului motivat din 6 iulie 2006 nu menționează vreo pretinsă neîndeplinire de către Republica Federală Germania a obligațiilor prevăzute la articolul 27 din Regulamentul nr. 882/2004, acesta nefiind aplicabil decât la o dată ulterioară celei la care acest aviz a fost notificat statului membru menționat.

48 În aceste condiții, trebuie să se examineze dacă al doilea motiv invocat de Comisie în susținerea acțiunii sale este admisibil.

49 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, existența unei neîndepliniri a obligațiilor în cadrul unei acțiuni întemeiate pe articolul 226 CE trebuie apreciată în raport cu legislația comunitară în vigoare la momentul termenului atribuit de Comisie statului membru în cauză pentru a se conforma avizului motivat (a se vedea în special Hotărârea din 9 noiembrie 1999, Comisia/Italia, C-365/97, Rec., p. I-7773, punctul 32, și Hotărârea din 5 octombrie 2006, Comisia/Belgia, C-275/04, Rec., p. I-9883, punctul 34).

50 Deși concluziile cuprinse în cererea introductivă nu pot fi, în principiu, extinse dincolo de neîndeplinirea obligațiilor invocată în dispozitivul avizului motivat și în scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei, nu este mai puțin adevărat că aceasta poate solicita constatarea neîndeplinirii obligațiilor care provin din versiunea inițială a unui act comunitar, modificat sau abrogat ulterior, și care au fost menținute prin noi dispoziții. În schimb, obiectul litigiului nu poate fi extins la obligații care rezultă din noile dispoziții și care nu ar avea echivalent în versiunea inițială a actului în cauză, sub sancțiunea de a constitui o încălcare a normelor fundamentale de procedură aplicabile în cadrul constatării neîndeplinirii obligațiilor (a se vedea în acest sens Hotărârile din 12 iunie 2003, Comisia/Italia, C-363/00, Rec., p. I-5767, punctul 22, și Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 35).

51 În speță, este cert că taxele prevăzute la articolul 27 alineatele (2), (4) și (10) din Regulamentul nr. 882/2004 pot, astfel cum reiese în special de la litera (b) a celei de a doua dintre aceste dispoziții, să fie stabilite în rate fixe.

52 În aceste condiții, se impune constatarea că aceste taxe se deosebesc în mod fundamental de taxele pe care statele membre le puteau percepe în aplicarea punctului 4 litera (b) din capitolul I din anexa A la Directiva 85/73, care – astfel cum reiese din

cuprinsul punctului 32 din prezenta hotărâre – nu puteau îmbrăca forma unei taxe forfetare, ci trebuiau să corespundă costurilor reale efectiv suportate.

53 Rezultă că, prin intermediul celui de al doilea motiv, Comisia a extins obiectul litigiului, astfel cum reiese acesta din cuprinsul avizului motivat, la o obligație care rezultă din Regulamentul nr. 882/2004 și care nu are echivalent în cuprinsul Directivei 85/73 și, prin urmare, această instituție a încălcat normele fundamentale de procedură aplicabile în cadrul constatării neîndeplinirii obligațiilor.

54 Prin urmare, al doilea motiv al Comisiei trebuie respins ca fiind inadmisibil.

55 Având în vedere cele de mai sus, trebuie respinsă acțiunea Comisiei în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

56 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Republica Federală Germania a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături